Tome III Roeung Makpayong Kew R-625-11-52

ម-៤៩៩.១១៣

រឿង ម៉ាកប៉ាយ៉ុងកែវ

ភាគ៣ តជិតចប់

INDOCHINE FRANÇAISE
RÉGIE DU DÉPÔT LÉGAL

តម្លៃ ៩រ០០

ឈ្មោះសៀវភៅដែលមានផាវនៅបណ្ណាគារ

ជឹង ជួន ហួត

គឺ :

១–	ប្រស្នាវិនយបញ្ញត្តិ ទី ១	ថ្លៃ	៧រ០០
២–	បណាមគាថា	,,	២រ០០
៣–	អវិជ្ជាកថា	,,	២៤រ០០
៤–	ភេសជ្ជក្ខន្ទក: ទី ៦	,,	២០រ០០
៥–	ប្រជុំពុទ្ធភាសិត ៤០០ បទ	,,	៨រ០០
៦–	បុគ្គលកថា	,,	៥រ០០
៧–	សន្ទនាត្រៃភាសា	,,	១៥រ០០
៨–	សន្និសិទ សមាគមមិត្តសាលាបាលី	,,	៥រ០០
៩–	ឃរាវាសធម៌ និង ច្បាប់ទូន្មានកូនចៅ	,,	៥រ០០
១០–	សំវេគកថា	,,	៤រ៥០
១១–	សុភាសិតសង្គ្រោះ	,,	១៦រ០០
១២–	ពុទ្ធប្រវត្តិពាក្យកាព្យ	,,	១៧រ០០
១៣–	សុន្ទរកថា	,,	៦រ០០
១៤–	បញ្ហាសង្គម	,,	១៤រ០០
១៥–	ប្រស្នាពុទ្ធសាសនា	,,	៨រ០០
១៦–	ព្រះបាទជយវរ្ម័ន ទី ៧	,,	៥រ០០

ARCHIVES NATIONALES
REGIE DU DEPOT LEGAL
B. 126. 1548
8°

រឿងម៉ាកប៉ាយុងកែវ ទី ៣

ឥសីថាអើឯងធ្វើហើយ　ខ្ញសញានៅឡើយចារិះរេ
ឯងចូរប្រយ័ត្នក្នុងកាយេ　តាំងសិស្សតាំងមេប្រុងស្មារតី ៗ
ឥសីតាំងមន្តវិជ្ជាការ　រៀនបេះអស្ចារ្យឫទ្ធីល្បី
កាលទ្រង់អង្គុយនៅក្នុំបី　បានបេះបាឡីស្រូបយកខ្យល់ ៗ
តាំងក្បាមផ្សាយមន្តវិជ្ជាការ　ផ្សាយដូចប្រាថ្នាចំពោះដល់
សប្តំធាយាឥតមានខ្យល់　ដកដង្ហើមខ្វល់សូន្យជីវី ៗ
ស្លាប់តាំងអស់គ្នានៅក្នុងព្រៃ　ដោយសីល្បឥសីព្រះភូមី
ស្លាប់ពួកសប្តំនៅក្នុងទី　សូន្យជន្មជីវីអនាថា ៗ
ស្លាប់តាំងកូនសិស្សទាំងលោកគ្រូ　មិនមានសល់យូរក្នុងរុក្ខា
ឥសីឃើញហើយទើបប្រាប់ថា　នៃអើចៅតាទាំងបីប្រាណ ៗ
តាជួយចៅឯងបានស្បើយទុក្ខ　ថ្ងៃក្រោយថ្ងៃមុខចាំស្មោះស្មាន
រូបនាយដាំនេះណាកល្យាណ　គ្នារស់ស្លាប់បានបីដងពិត ៗ
រស់បានបីដង ស្លាប់បីដង　រូបសូន្យជាម្តងមិនរិះគិត
ស្លាប់បានបីដងរស់បីពិត　ចូរពៅវរមិត្រចាំឲ្យជាក់ ៗ
តាផ្តាំបើចៅតាមានទោស　ដោយគ្នាធ្វើខុសទោះអ្នលគាក់
ទោសណាត្រូវជេរគោងនាងអ្នក　សុំធំឲ្យជាក់កុំធ្វើស្តី ៗ
ទោសណាត្រូវវាយឬត្រូវចង　គ្រាន់តែជាផងដោយប្រណី
ទោសណាដល់ស្លាប់វាយទៅខ្ទី　តាផ្តាំទឹងស្រីចៅប្រុសផង ៗ
ឥសីផ្តាំរូបមន្តទៅបាត់　ចាកស្ងាត់នៅតែក្សត្របក្សាស់ប្សង

នាយដាំបុប្ផាស្រស់សុខន នួនល្អឥតប្ដីស្រកល្យាណ ។
ម៉ាកប៉ាយុនកែវត្រេកអរក្រៃ ដឹងនាយដាំទៃយ៉ាងចំណាន
បណ្ដាំលោកតាតាំងពីប៉ុន្មាន អ្នកបាំក្នុងប្រាណមិនភ្លេចសោះ ។
ហើយក៏នាំស្រស់នារីស្រី វិលទៅបុរីដោយស្ម័គ្រស្មោះ
ទៅឯមឿងនៅឯណោះ តោមស្រស់ឲ្យជួបផ្កាស្រី ។
ចេញផុតអំពីព្រៃក្បាទៅ សំដៅចូលទៅក្នុងបុរី
ព្រមតាំងនាយដាំចេញពីព្រៃ ដើរចូលទៅវៃបុនរដ្ឋា ។
ម៉ាកប៉ាយុនកែវដើរចូលទៅ សំដៅប្រាសាទព្រះក្សត្រា
ស្ដេចឆប៉ាឌិនរួចកាលណា បង្គំចេស្ដាដោយគោរព ។
ដល់ហើយបង្គំទូលសេចក្ដី ដល់ព្រះចក្រីយ៉ាងសព្វគ្រប់
លោកក៏ត្រេកអរទឹងស្រស់ម្ញប់ ពីកពនានាខ្វាបតោមយង់ ។
ទ្រង់បាននិតនៅក្នុងមឿងឆ តោមល្អសប្បាយទឹងអណុង្គ
បុប្ផាសុខនស្រីឧត្តុង្គ តោមយង់ស្រឡាញ់នាងផ្កា ។
តាំងពីស្រឡាញ់ស្មើបងប្អូន ដូចកូនផ្ទៃមួយពីមាតា
ស្រឡាញ់គ្នាណាស់ស្មើជីវ៉ា មិនចេញវាចាឲ្យមានហ្មង ។
ដ្បិតនាងតាំងពីដោមហេសី បុប្ផាប្រិមប្រិយ៍នាងជាច្បង
នៅក្នុងមឿងឆនោះឯងហោង សប្បាយកន្ទងក្នុងឋានី ។
នៅដាយូរណាស់ដប់ខែផ្ងាយ សប្បាយតាំងអស់ស្រស់ទេវី
ម៉ាកប៉ាយុនកែវព្រួយក្នុងទី សម្ដីរឹកដល់រាជក្រុងក្រៃ ។

សមយេនា កាលសម័យនោះ ស្ដេចព្រួយចំពោះឥតសង្ស័យ
នឹកទៅមាតាបិតាថ្លៃ បមតែទៅលាស្រីកញ្ញា ។
ទៅដល់ប្រាសាទស្អាតប្រសើរ ទ្រង់ធ្វើដំណើរទៅហើយណា
ដល់ហើយសាសង៍ទៅពីគា ប្រាយប្រាប់កាថាប្អូនស្រី ។
ចូរប្អូននិតនៅទីនោះហើយ ប្អូនអើយបងទៅរាជបុរី
ចាំបងរៀបគោសេះដំរី មកទទួលថ្លៃបានសមល្អ ។
បើយើងវិលចូលទៅទាំងអស់ មិនសមតោមស្រស់ដោយធម៌ស
ចូរពៅនៅសិនស្រស់បវរ បងនឹងវិលមកយកប្អូនទេ ។
នាងថាបើទ្វោះសូមចក្រពង្ស សូមទ្រង់ប្រណីដល់មាសមេ
យកនាយដាំទៅណាតោមស្នេហ៍ កុំឲ្យបែកបែរសោះជាម្ដង ។
សូមយកនាយដាំដាប់តាមទៅ កុំឲ្យទុកនៅក្រែងមានហ្ន
សូមយកនាយដាំឲ្យទៅផង សូមក្សត្របព្រាស់បន្ទ្រង់មេត្តា ។
រួចហើយនាងហៅនាយដាំមក លៃលកសាសព្ទហើយផ្ដាំថា
បើសិនព្រះអង្គដល់សេមា ក្រែងមានពីគាប្រពន្ធថ្មី ។
ចូរកូនអ្នកតែងសំបុត្រមក លៃលកសាសព្ទឲ្យដឹងក្ដី
នាងផ្ដាំរួចហើយកល្យាណី នៅប្រាសាទជ័យសុខសប្បាយ ។
ម៉ាកប៉ាយុនកែវលោកាលណា នាំគ្នាយាត្រាក្សត្រតោមឆាយ
យាន់ដើរជាមួយកូនពណ្ណរាយ នឹងនាយដាំនោះសំដៅទៅ ។
ចេញពីរាលតូចចូលរាលធំ ទ្រង់ចាំមិនមានគិតឈប់នៅ

ប្រឹងប្រែងខំយាងទៅតាមផ្លូវ បានយូរតិចទៅដល់សេមា ៗ
ស្ដេចនាំនាយដាំដើរចូលទៅ សំដៅប្រាសាទព្រះបិតា
បានដូចបំណងប៉ងប្រាថ្នា ទៅដល់កាលណាថ្វាយបង្គំ ៗ
លើកដៃគោរពព្រះមាតា ព្រមទាំងបិតាដោយគួរសម
ស្ដេចក៏ត្រេកអរហើយរៀបចំ ឲ្យស្នមទទួលទាំងប្រុសស្រី ៗ
សួរហេតុសុខទុក្ខគ្រប់ប្រការ ពីបុត្រស្នេហាយ៉ាងប្រិមប្រិយ៍
ម៉ាកប៉ាយុងកែវទូលសេចក្ដី ដោយន័យដូចមានឃ្លាខាងដើម ៗ
ស្ដេចក៏ត្រេកអរមិនមានទុក្ខ បាននៅជាសុខនឹងបុត្រឆ្នើម
ពស្ដ្រងផងសប្បាយក្រៃសំបើម ឆោមឆ្នើមទើបទូលទៅបិតា ៗ
បពិត្រព្រះអង្គខ្ញុំបានកូន សមសួនមានឈ្មោះនាយដាំណា
ជួយខ្ញុំប្រិនលើកក្នុងព្រឹក្សា ឲ្យបានសុខាប្រិនកន្ទង់ ៗ
ព្រះចៅត្រេកអរនឹងបុត្រប្រាប់ ស្ទុះទៅឱនចាប់នាយដាំផង
ញញឹមអង្អែលក្បាលនឹងខ្លួន ស្នេហាណាស់ហោងនឹងនាយដាំ ៗ
សុក័ណបុទ្ធិទ្រង់ចាស់នឹងមហេសី ជរាហើយនៃមកប្រចាំ
ទើបទ្រង់ផ្ទេរពង្សតាមចំណាំ បានបងចាំពីបុរាណមក ៗ
ទ្រង់តាំងរាជបុត្រគ្រងសេមា រក្សាពស្ដ្រផងឆោមពន្ទត
នៅគង់សេមាដោយលៃលក រិះរកជាធំលើផែនដី ៗ
ឱបរាជអង្គអាចគង់សេមា មកគាល់ត្រៀបត្រាព្រះបក្រី
ដ្បិតឲ្យធ្វើស្ដេចពូកែល្បី បក្រីទើបមករៀនសិល្បផង ៗ

អភិសេកធ្វើពេធ៍ពេញនគរ　　ពស្ត្រផង់វីវប្រែបនក្នុង
រៀបពេធ៍ជាផ្លូវឥតមានខ្ចង់　　មានប្រែនណាស់ហោង៍ក្នង៍សេមា ៗ
ខ្លះលេង៍អាប៉ោង៍លេង៍យោគី　　ក្នង៍ពជធានីនៃក្សត្រា
សម្បូណ៌សប្បាយគ្រប់អាត្មា　　សុខាតាំង៍កពផែនភាព ៗ
អភិសេករួចហើយបានស្រេចការ　　ថៃ្ង៍ពីសេនានោះវិញជា
ង៉ារមហាឧបរាជស្រស់ពុំង៉ារ　　មានកូនល្អជាតាំង៍ទ្វេហា ៗ
ឧបរាជទី ១ មានកូនស្រី　　កូនមួយទៀតនៃពីរហើយណា
ថ្ងៃមួយឧបរាជមកគិតថា　　អាត្មាគិតថ្វាយកូនទៅស្តេច ៗ
ទើបហៅអូរីជាកូនស្រី　　ថាហៃប្រឹមប្រិយ៍រូបល្អផ្តាច់
នាង៍មកឪយកទៅថ្វាយស្តេច　　ឲ្យបានសម្រេចពេលនេះទៅ ៗ
អូរីបានស្តាប់ពាក្យបិតា　　ស្លៀកពាក់ហើយណាស្រស់ពាលពៅ
ចរចេញអំពីឋានលំនៅ　　ដើរបណ្តាយទៅចូលបុរី ៗ
ឧបរាជនាំកូនបានចូលដល់　　មិនខ្វល់លើកថ្វាយព្រះបក្រិ
ម៉ាកប៉ាយុង៍កែវមានបារមី　　ស្តេចគ្រង៍ផែនដីរួចកាលណា ៗ
ស្តេចក៏ត្រេកអរមិនមានហ្មង៍　　ព្រោះឃើញនួនល្អង៍ឆើតរូបា
ឈប់ស្ទះត្រង៍ណោះមិនបរបា　　ថៃ្ង៍ពីមហាឧបរាជវិញ ៗ
លោកង៉ារទី ២ ធ្វើមន្ត្រី　　លោកមានបុត្ររូបត្រមិញ
ឈ្មោះនាង៍វ៉ារីពេញស្រឡាញ់　　គិតកាញ់យកទៅថ្វាយរាជា ៗ
ទើបហៅបុត្រីស្រីនួនល្អង៍　　រូបល្អក្នុង៍សមសោភា

ថាហៃរ៉ើកូនកុំអារ មកណោះវិញជាទឹងបិតា ៗ
ឪទិងយកកូនទៅថ្វាយស្តេច ឲ្យបានសម្រេចពេលនេះណា
កូនអើយមកទៅយើងយាត្រា ថាហើយកញ្ញាស្រីរៀបខ្លួន ៗ
នាងលាបទឹកអប់ស្រប់អស់កាយ សក់ស្រីធោមឆាយលាបក្រមួន
មាសនាងយកពាក់ឲ្យពេញខ្លួន ទើបនួនបរចេញតាមឪពុក ៗ
ឧបាដទី ២ សំដៅទៅ លំនៅកដាចង់បានសុខ
ដើម្បីឲ្យរូបផុតបាកទុក្ខ ទំនុកឲ្យបានកូនជាធំ ៗ
លុះដើរទៅដល់ទីប្រាសាទ យ៉ាងស្អាតប្រសើរដ៏ឧត្តុង្គ
ឧបាដទី ១ អង្គុយកង្ក បានប្រុងយកកូនថ្វាយរូបហើយ ៗ
ឧបាដទី ២ បានឃើញជាក់ ទ្រង់ភ្ញាក់ផ្អាក់ថ្លើមផ្អើកន្តើយ
តូបចិត្តខ្លាំងណាស់ពុំមានស្បើយ យកកូនមកហើយមិនទាន់គេ ៗ
ណ្ហើយចុះកុំថ្វាយស្តេចធ្វើអ្វី គង់តែមានថ្ងៃទឹងរិះរេ
អ្នកណាមានបុណ្យធ្វើជាមេ អញផ្ញើរឲ្យកូនទៅគេចុះ ៗ
គិតហើយដឹកដៃកូនមកវិញ មាត់ប្រឹងទន្ទេញថាអញខុស
ដើងដើរដម្រង់ទៅផ្ទះស្នោះ មិនមានស្រណោះប៉ុនធូលី ៗ
ឧបាជបានដល់ទៅគេហា គ្មានព្រួយចិន្តានៅក្នុងទី
សប្បាយនៅផ្ទះទឹងនារី យើងទឹងថ្ងៃពីអង្គក្រស័ត្រ ៗ
ម៉ាកប៉ាយុងកែវស្រស់ប្រិមប្រិយ៍ ទ្រង់ស្តីទៅប្រាប់ដោយថ្ងៃបាត់
ទៅឪពុកក្មេកនោះឯងថ្វាត់ ទ្រង់ហើបហាមាត់ស្តីទៅថា ៗ

បពិត្រឪក្មេកខ្ញុំសូមប្រាប់ សារសព្វពីនាយជាំនេះណា
ដ្បិតត្រូវជាកូនមិនមុសា គេមានចេស្តាបុទ្ធិបារមី ៗ
ខ្ញុំលើកកូនខ្ញុំធ្វើឧបរាជ អគ្គអាចធំជាងគេនោះនៃ
ចុះពីខ្ញុំទៅមានបុត្រថ្លៃ ធំក្រៃលើសជនផងនានា ៗ
ឧបរាជទី ១ បានឮជាក់ ក្តៅចិត្តឥតអាក់ទឹងគណនា
ទើបគិតក្នុងចិត្តព្រួយមហិមា ក្តៅទឹងរកជាកូនប្រសា ៗ
ហេតុម្តេចមកយកអាមនុស្សព្រៃ ឲ្យធ្វើធំក្រៃក្នុងវង្សា
អញខំយកកូនមានរូបា ប្រាថ្នាបង់ធំឲ្យលើសលប់ ៗ
ឥឡូវស្រាប់តែស្តេចលើកគេ ឲ្យធ្វើជាមេត្រួតទាំងគ្រប់
ខ្លួនឯងធ្លាក់ងារឲ្យមានទុក្ខ នាំឲ្យមិនសុខក្នុងសន្តាន ៗ
អញធ្វើរាជការយូរឆ្នាំណាស់ ជាន់ចាស់តាំងពីអគ្គក្សត្រក្សាន្ត
ព្រះវរបិតាក្សត្រកល្យាណ មិនដែលខូចប្រាណយសស័ក្តា ៗ
ឥឡូវស្តេចយកអាមនុស្សព្រៃ មិនដឹងការអ្វីសោះឡើយណា
មកឲ្យធ្វើធំខុសធម្មតា ប្រុះគួរអាត្មាគិតឧបាយ ៗ
ឲ្យអាមនុស្សព្រៃនឹងកូនអញ លសីល្បគ្នាវិញទាំងពីរកាយ
បើខាងណាឈ្នះអញមិនស្តាយ លើកជាឯកាយធំទៅចុះ ៗ
គិតហើយបង្គំទៅបក្រី បពិត្រនរបតីមានកិត្តិយស
ដែលលើកកូនទ្រង់ឲ្យធំនោះ ខ្ញុំហ្នឹងរើរុះគ្រានេះហើយ ៗ
សូមឲ្យនាយជាំនឹងកូនប្រុស លគ្នាមើលចុះព្រះត្រាណត្រើយ

ក្នុងពេលព្រឹកស្អែកនេះឯងហើយ   ឲ្យឃើញគៀកកើយរិទ្ធិចេស្តា ៗ
ម៉ាកប៉ាយុនកែវឆ្លើយទៅវិញ   ថាមានចាស់អ៊ើព្រះបិតា
កូនមួយខ្ញុំបើកទៅតាមការ   ឲ្យប្រាំងនរណាមិនមានខ្លាច ៗ
ឧបាដបានស្តាប់បង្គំវិញ   ទៅផ្ទះហើយនៃយ៉ាងអង្គអាច
ខំដើរដម្រង់ទាំងអំណាច   អង្គអាចបានដល់ទៅផ្ទះស្រេច ៗ
ដល់ហើយហៅកូនប្រុសមកវិញ   ថាហៃគិមរិនរូបល្អផ្ដាប់
ព្រឹកនេះបូរកូនកុំខ្លាចស្តេច   ធ្វើឲ្យអង្គអាចកុំសង្ស័យ ៗ
អញឲ្យកូនឯងចេញទៅប្រាំង   តតាំងកូនស្តេចជាមនុស្សព្រៃ
បើកូនបានឈ្នះសូមកុំភ័យ   នឹងបានធំក្រៃប្រាកដពិត ៗ
គិមរិនស្តាប់ហើយឆ្លើយថាបាទ   យ៉ាងស្អាតឆ្លើយល្អតាមគំនិត
ត្រេកអរខ្លាំងណាស់មិនភ័យភិត   គិតតែចង់ធំឥតមួហ្វាង ៗ
លុះដល់ព្រឹកព្រាងស្រេចកាលណា   គឹមរិនកុមារស្រស់ទួនល្អង
រៀបពលយ៉ាងច្រើនស្រែកគឹកកង   ទាំងបិតាផងក្នុងបន្ទាយ ៗ
រៀបពលរួចស្រេចគ្រប់ប្រការ   កុមារត្រួតត្រាធ្វើជានាយ
ដើរចេញទាំងអស់យ៉ាងពណ្ណរាយ   សំដៅទៅឆ្ងាយចុងបុរី ៗ
រៀបពលជិតជុំធ្វើជារង់   នៅក្នុងទីធ្លានោះឯងវិញ
ពួកពស្ត្របណ្ដាជនប្រុសស្រី   ចាំមើលបារមីគេលគ្នា ៗ
ថ្ងៃងពីនាយដាំចាំក្នុងចិត្ត   ក្រោកពីងងឹតចរលីលា
ខំដើរសំដៅចុងភាគ   ទៅតប្ទាឲ្យបានដឹង ៗ

ដើរទៅឃើញពលគេក្រៃក្រាស់ អ្នកត្រេកអរណាស់មិនមានខឹង
ឲ្យតែបានដល់រាំឆាប់ដឹង សំទឹងគំនិតគិតប៉ុនប៉ង ៗ
នាយដាំដើរទៅចូលក្នុងវាំង អង្គុយនៅទឹងស្តីសាសង
សូមអញ្ជើញចូលមកជាមួង ទឹងលមើលផងឲ្យឃើញដៃ ៗ
គឹមរិនឮហើយស្ទុះចូលក្តាម មិនមានទាក់ទាមគិតសង្ស័យ
ស្ទុះទាត់នាយដាំឲ្យខ្លាំងក្រៃ ប៉ុន្តែត្រូវដីមិនត្រូវស្ទោះ ៗ
នាយដាំគ្រាន់តែលោទៅទាត់ បំមាត់បែកាច់ទៅទាំងស្រស់
ដោយឫទ្ធិពូកែដាក់បំពោះ វិសតែមិនរស់ក្ស័យជីវិត ៗ
គឹមរិនក្រោកឡើងអន់កាយី វិលចូលទៅទីបន្ទាយពិត
ព្រមទាំងសេនាមីរង្គឹត តូបចិត្តខ្លាំងណាស់ក្នុងសន្តាន ៗ
ឧបរាជទី ១ ក៏ខឹងដែរ ព្រួយទឹងមាសស្នេហ៍កូនកល្យាណ
តឫទ្ធិចាញ់គេដោយស្មោះស្មាន ក្តៅញ័រអស់ប្រាណក្រៃមហិមា ៗ
នាំពលចូលទៅក្នុងបន្ទាយ មិនមាននិយាយរឿងនានា
ចាំតែរកកលធ្វើខុក្ខរ៉ា ថ្ងៃក្រោយទៅជាប្រាកដហើយ ៗ
ឧបរាជចូលទៅគិតក្នុងផ្ទះ ព្រួយចិត្តខ្លាំងណាស់ពុំមានស្បើយ
ព្រមទាំងគឹមរិនកូនជាត្រើយ ចាំធ្វើកលហើយឲ្យដឹងការ ៗ
ប្រឹងធ្វើឧបាយរកសម្លាប់ ឲ្យនាយដាំស្លាប់ដូចប្រាថ្នា
ឈប់ស្ទុះត្រង់ណោះមិនបរបារ ថ្ងៃងពីមហាឧបរាជនៃ ៗ
លោកអ៊ំរទី ២ ក្នុងសេមា ឃើញនាយដាំណាមានជោគជ័យ

ត្រេកអរក្នុងចិត្តពន់ពេកក្រៃ ទើបគិតកៃខៃធ្វើអាហារ ៗ
ទិញជ្រូកមាន់ទាយកមកកាប់ សម្លាប់យកសាច់ហើយទិញស្រា
ជប់លៀងពួកជនផ្ទះអាត្មា ទើបតែងអក្ខរាមួយយ៉ាងថ្មី ៗ
ឲ្យទៅអញ្ជើញនាយដាំនោះ ថាមកចំពោះដោយមេត្រី
ស៊ីលៀងក្នុងផ្ទះមានសេរី នឹងជូនកូនស្រីឈ្មោះវារ៊ី ៗ
រៀបគ្រឿងអីវ៉ាន់ទុកប្រចាំ ទើបផ្តាំឲ្យហៅទៅសេនីយ
ឲ្យនាំសំបុត្រជូននាយថ្មី នាយដាំនោះនៃឲ្យដឹងការ ៗ
ចូរឯងយកសំបុត្រនេះទៅ ឲ្យដល់លំនៅនាយដាំណា
នៅក្បែរប្រាសាទព្រះចេស្តា បានហើយយាត្រាមកវិញឆាប់ ៗ
សេនីយ៍ឮហើយខំរត់ស្ទៅ សំដៅទៅផ្ទះយ៉ាងប្រញាប់
ដល់ប្រាង្គប្រាសាទបានស្រេចស្រាប់ បានឆាប់ទៅដល់នាយដាំហើយ ៗ
ឃើញនៅក្នុងផ្ទះពេញយ៉ាងស្អាត ប្រាសាទស្តុកស្តម្ភក្យត្រែត្រាណត្រើយ
សេនីយ៍អ្នកដើរចូលដល់ហើយ គៀកកើយគោរពជូនអក្ខរា ៗ
នាយដាំបានចាប់សំបុត្រមក លៃលកលាមើលឲ្យដឹងការ
ដាក់ក្នុងសំបុត្រនោះឯងថា ងាររមហាឧបភជទី ២ ដាក់ ៗ
សូមមកអញ្ជើញលោកនាយដាំ ឲ្យទៅខ្ញុំចាំដោយស្មោះស្ម័គ្រ
អញ្ជើញពិសាចំណីដាក់ ទ្រង់អញ្ជើញអ្នកទៅជាម្តង ៗ
នឹងទៅពិសាអស់ចំណី កុំព្រួយពីអ្វីក្រែងមានហ្ង
ខ្ញុំបង់ស្គាល់លោកពេកកន្ទង សូមទៅលេងម្តងកុំសង្ស័យ ៗ

នាយដាំបានមើលសំបុត្ររួច   កាន់គួបក្នុងចិត្តត្រេកអរក្រៃ
ទុកសំបុត្រហើយដើរចុះខ្ទី   ចេញពីផ្ទះវៃចរលីលា ៗ
សំដៅដើរទៅដោយគំនិត   គន់គិតក្រែងមានហេតុនានា
ឈានដើរតម្រង់តាមផ្លូវផ្កា   មិនមានរេរាឈប់បង្អង់ ៗ
នាយដាំបានដើរសំដៅទៅ   តែម្នាក់ឯងក្បូរដោយស្ម័គ្រស្មោះ
ឧបាសកទី ២ បានឃើញយស់   ក្រោកឈរបំពោះគំនាប់វី ៗ
ហើយសូមនាយដាំឡើងលើផ្ទះ   អង្គុយត្របះនៅចំទី
ឧបាសកស្រែកហៅនាងនារី   ឲ្យមកសម្តីបំរើគេ ៗ
នាងនាថពីរនោមស្រស់ស្រី   ចេញខ្ញីនាងគិតដោយគ្នាន់គ្នេ
ចេញមកបំរើមិនទំនេ   លើកទ្វេហត្ថាជូននាយដាំ ៗ
នាយដាំស៊ីផឹកសប្បាយចិត្ត   មិនព្រួយរិះគិតពីទុក្ខអ្វី
ស៊ីផឹកសប្បាយឃើញកាយស្រី   មិនកើតទោសអ្វីពីត្រង់ណា ៗ
ឧបាសកទី ២ ឃើញនាយដាំ   អង្គុយប្រចាំបរិភោគ្គា
ទើបលោកដើរទៅស្តីចរចា   គំនាប់ប្រាប់ថានៃព្រះគុណ ៗ
ខ្ញុំបានឃើញលោកមានចេតនា   ត្រេកអរអស្ចារ្យមិនសឹយស៊ុន
ខ្ញុំអរគុណលោកទុកជាមុន   រិះគន់ខ្ញុំគិតលើកកូនស្រី ៗ
សូមជូនទៅលោកធ្វើភរិយា   ព្រោះលោកមានចារជាមន្ត្រី
ហើយត្រូវជាកូនធម៌បក្រី   ខ្ញុំជូនកូនស្រីគិតយ៉ាងណា ៗ
នាយដាំបានឮគេឲ្យកូន   ត្រេកអរឥតសូន្យក្នុងកាយា

ទើបឲ្យគិនាប់ស្ដីប្រាប់ថា ខ្ញុំអរអស្ចារ្យហើយព្រះគុណ ៗ
ដោយទ្រង់ករុណាតដល់រូបខ្ញុំ ឲ្យនាងក្រមុំស្រស់ល្ហាសល្ហន់
ខ្ញុំក៏ទទួលអរជាមុន មិនឲ្យសឹយស៊ុនកុំសង្ស័យ ៗ
នាយដាំបានមានគូសង្សារ ទឹងនាងវ៉ារូបល្អក្រៃ
មានចិត្តត្រេកអរឥតឧបមេយ្យ បាននាងស្រីថ្លៃធ្វើភរិយា ៗ
នាយដាំបង្គំឪពុកខ្មី ហើយនាំប្អូនស្រីបរលីលា
ដើរចេញទាំងពីរស្រីពុំឆា វិលចូលទៅនាគេហដ្ឋាន ៗ
នាយដាំបានអែបនារីស្រី ស្រឡាញ់ឥតអ្វីនឹងប្រៀបបាន
រួមរ័ក្ខកាយកង្ទីបាន ស្មោះស្មានស្នេហាតាមប្រឹមប្រិយ៍ ៗ
ដោយហេតុនាយដាំមិនធ្លាប់បាន រូបស្រីកល្យាណសោះឡើយនៃ
តើបពះពេលនេះបានបោ្មនថ្មី ស្នេហាប្អូនស្រីប្រាកដពិត ៗ
ទាំងពីរស្នេហាប្ដូរខ្លួនប្រាណ ស្នេហាក្នុងឋានប្ដូរជីវិត
មិនកើតទុក្ខាព្រួយភ័យគិត វរមិត្រត្រេកអរមិនមានហ្មង ៗ
ឈប់ស្លុះត្រង់នេះមិនចែងស្ដី ថ្ងៃពីសេទីយ៍នោះវិញម្ដង
ឧបភដទី ១ នោះឯងហោង ក្ដៅចិត្តកន្ទង់ទឹងនាយដាំ ៗ
ដោយហេតុទាត់កូនជិតដល់ក្ស័យ ក្ដៅចិត្តពេកក្រៃនៅចង់ចាំ
មួហ្មងក្នុងចិត្តដោយចំណាំ ហៅកូនមកផ្ដាំប្រាប់ឧបាយ ៗ
ជានៃតឹមរិនមាសឪពុក ចូលមាសទ្រលុកអ្នកមកអាយ
កូនអើយឪក្ដៅពីរូបកាយ ឪពុំសប្បាយរឿងទាំងនោះ ៗ

នាយដាំហានទាត់រូបកូនឯង រាំធ្វើឥតក្រែងក្នុងពេលនោះ
គោងគាបព្រៃហ៊ុនគ្មានក្រែងសោះ ហៃកូនកំឡោះស្ដាប់បិតា ៗ
កូនឯងសំលៀងកាំបិតទៅ ឲ្យបានមុតស្រួចដូចប្រាថ្នា
ដុនឹងឲ្យពេលរៀបអាហារ អញ្ជើញសេនានាយដាំខ្វី ៗ
ឲ្យមកស៊ីផឹកក្នុងបន្ទាយ ចាក់ស្រាចាំងឡាយកុំស្ដាយអ្វី
ឲ្យតែនាយដាំក្រេបស្វារតី កូនចាក់ទៅខ្វីណាតាមងាយ ៗ
សម្លាប់នាយដាំមួយពោលទៅ កូនពៅយើងនៅតែពីរកាយ
បានចំប្រាកដណាតាមងាយ យើងនឹងសប្បាយទៅខាងមុខ ៗ
គឺមិនបានស្ដាប់ពាក្យបិតា ត្រេកអរអស្ចារ្យមិនមានទុក្ខ
ដោយមើលទៅឆ្ងាយថាបានសុខ ញញឹមស្រស់មុខពេលនោះនៃ ៗ
ឧបាជ្ឈទី ១ រៀបអាហារ មានគ្រប់ប្រការមុខទីទៃ
ស្រាក៏ទិញច្រើនមកក្រាស់ក្រៃ បម្រុងសំច័យប្រចាំការ ៗ
រួចហើយទើបប្រើទាហានម្នាក់ ឲ្យជួយកក់ទាក់នាំយកសារ
ជូនទៅនាយដាំជាសេនា នៅក្នុងរដ្ឋាប្រាកដហើយ ៗ
ទាហានឮនាយស្ដីប្រើខ្លួន ត្រេកអរម៉ាំមួនមិនមានស្បើយ
ផ្លូវជិតមិនមែនផ្លូវឆ្ងាយឡើយ ពុំមានគោះតើយដើរចូលទៅ ៗ
ទើបយកសំបុត្រជូននាយដាំ ហុចតាមចំណាំគេប្រើទៅ
នាយដាំត្រេកអរយ៉ាងត្រឹមត្រូវ តាមឆ្មៅអ្នកចាប់អានសំបុត្រ ៗ
ដឹងជាក់សេចក្ដីក្នុងត្រានោះ ត្រេកអរបំពោះពិតប្រាកដ

ទើបហៅប្អូនស្រីវីរ័ត៌ | កំណត់ឲ្យមកប្រាប់កិច្ចការ ៗ
វីរពុទ្ធីហៅនួនល្អ | ត្រេកអរកន្ទ្រំវរកនិដ្ឋា
នាងមកអង្គុយជិតសន្ធារ | ចាំស្តាប់កិច្ចការប្តីប្រាយប្រាប់ ៗ
នាយដាំថាហៃកែវពីសី | ប្អូនស្រីមាសបងនាងចាំស្តាប់
ឧបកដទី ១ គេប្រញាប់ | ឲ្យបងទៅឆាប់សុំចំណាំ ៗ
ហេតុនេះបាប្អូននាងនៅចុះ | ឆោមស្រស់ស្តាប់បងណានួនស្រី.
ពាលពៅនៅចុះកុំទៅអី | តាមតែប្អូនប្តីចុះមាសស្ងួន ៗ
នាងនាថដាំថាទែអ្នកបង | ពេលនេះឯងហោងប្រយ័ត្នខ្លួន
ក្រែងកើតមានភ័យយ៉ាងម៉ាំមួន | ជួនជាមានទុក្ខមកដល់ប្រាណ ៗ
នាយដាំបានស្តាប់ពាក្យប្អូនស្រី | ដើរចុះទៅទឹកងទីបាន
វ៉ារតាមមើលប្តីកល្យាណ | នាងឃើញសោះសានប្តីគានក ៗ
ដាប់បាត់ឃើញតែខ្លួនទទេ | មាសមេស្មុះទៅឧបអង្ករ
អ្នកបងកុំទៅឃើញមិនល្អ | ខ្ញុំឃើញដាច់កកុំទៅអី ៗ
អាណិតមកចិត្តដល់ប្អូនម្ត | អ្នកបងសូមជឿពាក្យប្អូនស្រី
បងឯងតែទៅចុះរាសី | ខ្ញុំសូមចិត្តប្តីគ្រានេះម្ត ៗ
នាយដាំឆ្លើយថាហៃប្អូនស្រី | នាងកុំឃាត់អីណានួនល្អ
ប្អូនកុំព្រួយស្តាប់ពីរឿងបង | កុំភ័យឡើយហោងណាឆោមឆាយ ៗ
ថាហើយនាយដាំដើរទៅទៀត | ខំធៀតដើរទៅតែឯកាយ
មិនព្រួយអ្វីសោះឆោមពណ្ណរាយ | ដើរទៅពីនាយបានដល់ហើយ ៗ

ឧបាសកទី ១ ក្រោកទទួល បបួលឲ្យឡើងលើផ្ទះហើយ
ចាក់ស្រាជូនដល់នាយដាំហើយ នាយដាំពុំស្បើយត្រេកអរក្រៃ ៗ
ស៊ីផឹកសប្បាយពេញតែផ្ទះ សប្បាយខ្លាំងណាស់ឥតសង្ស័យ
ប៉ុន្តែនាយដាំប្រយ័ត្នក្រៃ កែវ១ផឹកហើយធ្វើដួលប្រាណ ៗ
គឺមិនស្ទុះយកកាំបិតភ្លាម ចាក់មិនទីមទាមដល់អង្គកាយ
នាយដាំឃើញហើយគេចប្រវាយ បែរទៅទាត់ខ្ចាយសូន្យជីវិត ៗ
ទាត់ត្រូវគឺមិនស្លាប់តែម្តង គ្មានរស់ឡើយហោងប្រាកដពិត
បែកឈាមក្នុងផ្ទះជាប់នៅនិត្យ នាយដាំដើរគិតបរយាត្រា ៗ
មកដល់ផ្ទះហើយមិនចេញស្តី ប្រពន្ធសួរអ្វីអ្នកមិនថា
មុខក្រៀមទ្រូងក្រំដាំឧរា នាងសួរយ៉ាងណាអ្នកមិនប្រាប់ ៗ
រ៉ារីនាងសួរអង្វរប្តី យំក្រៃនាងឧនសួរសារសព្ទ
នាយដាំមិនស្តីជាដ៏កប់ មិនមានប្រាយប្រាប់ទៅសោះឡើយ ៗ
ថ្ងៃងពីឧបាសកទី ១ វិញ ជាទុក្ខទោមនេញយំពុំស្បើយ
ថាឧផលកម្មមកដល់ហើយ កូនអើយគឺពៀរយើងទេណា ៗ
មន្ត្រីលើកកូនពារចេញទៅ សំដៅចូលវាំងកូនប្រសា
លុះចូលទៅដល់ទីប្រាង្គប្រា ដល់ស្តេចហើយណាព្រះឆោមឆាយ ៗ
ឧបាសកចូលទៅថ្វាយបង្គំ លើកដៃប្រណម្យពីចម្ងាយ
ស្តីហើយបង្អុលមករូបកាយ ដល់រូបឆោមឆាយកូងពីសី ៗ
បពិត្រព្រះអង្គមានបេស្តា នាយដាំមោហាចិត្តអប្រិយ៍

ខ្ញុំយល់ថាខ្លួនមន្ត្រីថ្មី មកពីក្នុងព្រៃកើតព្រួយប្រាណ ៗ
ខ្ញុំធ្វើចំណីគ្រប់ប្រការ ហើយខ្ញុំឲ្យសារធាប់ចំណាន
អញ្ជើញនាយដាំទៅកំសាន្ត ដើម្បីឲ្យបានបរិភោក្តា ៗ
បានទៅស៊ីផឹកក្នុងផ្ទះហើយ ស្រវឹងគ្មានស្បើយស្រែកឡូឡា
ដើរចុះដើរឡើងទាត់បុត្រា ឲ្យសូន្យជីវ៉ាជីវិតក្ស័យ ៗ
ហេតុនេះសូមទ្រង់ជួយពិគ្រោះ អំពីរឿងនោះព្រះបមត្រៃ
ហេតុម្ដេចចិត្តធំក្លាខ្លាំងក្រៃ មកកាយកូនខ្ញុំសូន្យជីវី ៗ
ម៉ាកប៉ាយុងកៃវត្សជូព្រោះ ក្តៅញ័រពុងពោះនៅក្នុងទី
ទើបហៅអាមាត្យដោយសម្តី ឲ្យរត់ទៅរីហៅនាយដាំ ៗ
អាមាត្យខំរត់មិនមានឈប់ ដល់ហើយគោរពតាមចំណាំ
ថាព្រះក្សត្រាហៅប្រចាំ ឲ្យខំរត់មកអញ្ជើញលោក ៗ
នាយដាំឆ្លើយថាទៅមុនចុះ អាមាត្យត្រូវព្រោះមិនរំលោក
ខំរត់ទៅទូលព្រះទ្រង់ជោគ ឲ្យលោកបានជ្រាបគ្រប់វគ្គឃ្លា ៗ
នាយដាំអ្នកគិតពីផ្ទះទៅ អញនឹងសំដៅដល់រាជា
អញមិនពោលទេព្រោះឥតគ្នា រាជាសួរម្ដេចអញមិនស្តី ៗ
បើអញនិយាយតករាជា ឥតគ្នាសាសងជាសាក្សី
ណ្ហើយចុះបើស្លាប់ស៊ូដេកដី ស្លាប់ទៅក៏ល្បីជួយក្សត្រា ៗ
គិតហើយចុះដើរពីផ្ទះខ្មី ដើម្បីបង្គំព្រះបិតា
ដល់ហើយលំទោនទូនសិរសា អាគ្មាឧទ្ធាបរាបប្រក្រតី ៗ

ម៉ាកប៉ាយុនកែវឃើញនាយដាំ សួរមិនបាច់ចាំគិតពីអ្វី
ថាអើនាយដាំកូនប្រិមប្រិយ៍ ហេតុអ្វីអ្នកទៅកាត់គេស្លាប់ ៗ
ចូរកូនស្តីមកកុំមុសា ប្រាយប្រាប់បិតាឲ្យដឹងឆាប់
កូនឯងមានទោសធំចំណាប់ ឪពុកបើកច្បាប់លែងអ្នកបាន ៗ
នាយដាំមិនស្តីអង្គុយធ្មឹង ស្តេចខឹងញាប់ញ័រអស់អង្គប្រាណ
ថានែនាយដាំកូនកល្យាណ កុំស្មានបិតាមិនអាណិត ៗ
កូនឯងឪសួរអ្នកប្រាយប្រាប់ ឲ្យឪពុកស្តាប់បានអស់ចិត្ត
ចូរកូនសារសងណាវរមិត្រ រិះគិតឲ្យល្អកុំសង្ស័យ ៗ
ស្តេចសួរប្រាំហាលពីរម៉ោងផ្កាយ បែកញើសចេញខ្ចាយព្រះចមត្រៃ
ក្តៅណាស់បង្អុរនាយដាំវៃ — ថាហៃអាក្អើកុំធ្វើក្អាត់ ៗ
អញធ្វើឪពុកអាប៉ុនក្នុំ អញសូមសួរអាហើយមិនមាត់
អានេះព្រហើនចោរចិត្តក្បត់ កំណាត់ទាត់កូនបិតាអញ ៗ
គឺមិនគ្នាស្លាប់ដោយសារអា ជាប្អូនប្រសាពេញសំឡាញ់
អាឯងចិត្តធំនាំឲ្យគ្នាញ់ មុខអញសួរអាមិនសារសង ៗ
អាស្មានជាអញកូនក្មេងទេ សួរអាឡើងទ្វេបួនដប់ដង
អាអង្គុយធ្មឹងមិនសារសង ម្តងនេះហើយអានឹងក្សិណក្ស័យ ៗ
ស្តេចហៅពេជ្ឈឃាតឲ្យចាប់ចង បណ្តើរចេញផ្គងពីក្រុងក្រៃ
នាយដាំសុខចិត្តដើរហើយនៃ ដោយក្តីមិនឆ្លើយថ្វាយបមពង្ស ៗ
ពេជ្ឈឃាតបណ្តើរចូលព្រៃក្បា ដោយប៉ងប្រាថ្នាពិឃាតអង្គ

មិនមានមេត្តាព្រះនោមយន៍ ដល់ហើយពេជ្ឈឃាតស្រែកប្រាប់ថា ៗ
ហៃនៃលោកនាយស័ក្តិយ៉ាន់ខ្ពស់ ពេលនេះមានគ្រោះដល់កាយា
ខ្ញុំក៏មិនដឹងកលកិច្ចការ សូមទានមេត្តាត្រាប្រណី ៗ
បើខ្ញុំសម្លាប់ទៅកាលណា កើតជាតិនានាគ្រប់ជាតិ
កុំឲ្យមានពៀរពេលខែថ្ងៃ ថាហើយកាប់វៃដោយដាវទៅ ៗ
ពេជ្ឈឃាតសម្លាប់មិនស្លាប់សោះ កាប់ប្រិនតែខុសប្រាកដនៅ
មិនមុតនាយដាំប៉ុនស្លឹកស្មៅ ចង់ស្រែករកឪលែងចង់កាប់ ៗ
នាយដាំឃើញគេកាប់ប្រិនដង មិនត្រូវអ្នកផងស្រស់បំណាប់
ហានៃបង់នាយអ្នកចាំស្លាប់ ខ្ញុំប្រាប់សារសង់ឲ្យដឹងដាន ៗ
ចូលយកសំបុត្រទៅមឿងឆ ដាំដែននគរយ៉ាន់ចំណាន
បូរឲ្យយកទៅនាងពីរប្រាណ ដែលស្ថិតនៅឋាននគរនោះ ៗ
ពេជ្ឈឃាតឮហើយកាន់សំបុត្រ ខំរត់ទាំងបីអ្នកចំពោះ
ដោយហេតុមេត្តាធម៌អនុគ្រោះ ខំផ្ដោះឲ្យដល់ដូចបំណង ៗ
សេនាខំរត់ជាយូរក្រៃ តាមដោយក្នុងព្រៃច្បាស់ជាមួន
ព្រួយប្រាណខំរត់មុខឥតហ្ង បានចូលទៅផ្គង់ក្នុងបុរី ៗ
ដើរយកសំបុត្រស្ពរកញ្ញា បូជ៉ាសុខនស្រស់ប្រិមប្រិយ៍
ទើបឃើញសេនាឡើងទៅខ្ញី ហុចជូនទៅស្រីនៃអគ្គា ៗ
នាងនាថបានយល់ឃើញសំបុត្រ សូមទោសប្រាកដដល់មាតា
នាយដាំខ្ទុំខ្ញុំកើតទុក្ខា ក្សត្រាលោកយកសម្លាប់ហើយ ៗ

ហេតុនេះសូមឲ្យអ្នកម្តាយទៅ　　អាណិតដល់ពៅកុំព្រងើយ
ណាមួយបិតាក្សត្រត្រាណត្រើយ　　ស្តេចមានទៀតហើយព្រះមហេសី ៗ
នាងនាថបានទតសំបុត្របប់　　ទ្រង់ជ្រុបព្រះភក្ត្រមិនបង់ស្តី
ឆផ្កានាងសួរសព្វសេចក្តី　　បូង៉ាសុខទស្រីឆ្លើយប្រាប់ ៗ
ថានៃប្អូនស្រីស្រស់មាសបង　　បងព្រួយកន្ទួងតោមចំណាប់
ឥឡូវនាយដាំស្តេចសម្លាប់　　យកទៅបង់កាប់កង្ទុរក្ខា ៗ
ហេតុនេះបូរប្អូននាងនៅចុះ　　ស្រីស្រស់រូបល្អដូចអប្សរ
បងនឹងចេញទៅពីសេមា　　សុំទោសក្សត្រាលមើលម្តង ៗ
ហេតុនេះបូរស្រីនាងកុំទៅ　　ចាំបន្តិចកូវណានួនល្អង
ថ្ងៃក្រោយសូមប្អូនទៅតាមបង　　រួចហើយចេញផ្គងមិនយូរយា ៗ
នាងខំដើរណាស់ដោយអាណិត　　ស្រឡាញ់កូនពិតស្រស់ពុំអារ
នាងខំដើរណាស់មិនរេក　　ដល់ចុងភាកកជក្រុងក្រៃ ៗ
នាងខំដើរទៅចូលប្រាសាទ　　យ៉ាងស្អាតប្រសើរមានដំឡៃ
នាងចូលទៅដល់ព្រះស្វាមី　　លើកដៃបង្គំហើយសួរថា ៗ
បពិត្របមកុដតាមចំណាំ　　ទ្រង់ចាប់នាយដាំយកទោសា
នាយដាំមានទោសខុសយ៉ាងណា　　សូមព្រះកស្តាប្រាប់ប្អូនស្រី ៗ
ម៉ាកប៉ាយុងកែវពុធនាងសួរ　　សំនួរយ៉ាងគួរទើបឆ្លើយឲ្យ
នាយដាំរាចាត់កូនមន្ត្រី　　រាគ្មានគិតអ្វីសោះឡើយណា ៗ
បងសូមសួររាតែមួយមាត់　　រាស្ងាត់សំដីមិនបរបា

វាព្រៃហើនណាស់ខុសធម្មតា   បានជាអាត្មាបងក្តៅណាស់ ៗ
បើឲ្យតែវាឆ្លើយមួយមាត់   វាប្រាប់មកថាត់ឲ្យតែច្បាស់
បងលែងទោសវាដាច់ស្រឡះ   នេះម្ចាស់វាមិនស្តីនឹងបង ៗ
បូង៉ាសុខននាងសុំទោស   សូមមានសន្តោសពេលនេះម្តង
សូមទោសនាយដាំបីថ្ងៃផង   ប្អូនប៉ង់សួរហេតុឲ្យដឹងជាន ៗ
ស្តេចក៏បើកឲ្យដោយអាណិត   អាសូរដល់ចិត្តស្រីកល្យាណ
ទើបនាងយាងទៅប្រាសាទបាន   ទ្រង់គន់គ្រេមក្សាន្តនៅទីនោះ ៗ
ពេជ្ឈឃាតទៅនាំនាយដាំហើយ   មកថ្វាយត្រាណាត្រិយស្រីបំពោះ
នាងក៏ឃើញកូនគង់ពេលនោះ   នាងស្ទុះទៅឱបហើយសួរថា ៗ
ហៃកូនមាសម្តាយសាយបារមី   ហេតុអ្វីក៏អ្នកមានទុក្ខា
ចូរប្រាប់មកម្តាយឲ្យឆាប់ពី   កុំឲ្យសង្កាទៅថ្ងៃក្រោយ ៗ
នាយដាំក្រាបទូលព្រះមាតា   ទូលដល់កញ្ញាមិនឲ្យឃ្លាយ
ថាសូមក្រាបទូលតាមបណ្តោយ   មុខក្រោយសូមចាំណាមាតា ៗ
ដ្បិតលោកឧបរាជជាទី ១   ហៅខ្ញុំយ ៗ ឲ្យយាត្រា
ទៅស៊ីចំណីផ្ទះគេណា   ផឹកស្រាសប្បាយគ្មានសៅហ្មង ៗ
បន្តិចគឺមិនកូនលោកនោះ   វាស្ទុះមកចាក់កូនក្រោយខ្នង
កូនក៏ទាត់ទៅស្លាប់តែម្តង   កូនមិនសារសងដោយយល់ដឹង ៗ
ដ្បិតកូនគ្មានគ្នាជាសាក្សី   បើស្តីក៏គេស្អប់ពេកម៉្លឹង
គេមិនជឿកូនទេព្រលឹង   កូនគ្មានទីពឹងគ្នាមួយពីរ ៗ

ឆ្លើយចុះមាតាសូមប្រណី ស្តេចមិនដឹងអីទ្រង់សម្តីរ
កូនជួយប្រើនៃក្រុងគីរី ឥឡូវកូមីក្បួចគុណអស់ ៗ
កូនសុខចិត្តតែអំពីស្លាប់ មិនប្រាប់ដល់ស្តេចព្រះឆោមស្រស់
សូមម្តាយអ្នកជ្រាបកិច្ចទាំងអស់ កូនខុសយ៉ាងណាប្តូរកុំស្តី ៗ
ប៉ូង៉ាសុខនយកកូនសួរ អស់ទាំងសំនួរគ្រប់ថ្ងៃបី
ដល់ពេលកំណត់គ្រប់ហើយនៃ ពេជ្ឈឃាតឡើងខ្ចាប់នាយដាំ ៗ
ចងបណ្តើរទៅកន្លែងចាស់ ដោយចាំផាត់បក្រស់ប្រុងចំណាំ
ហើយឲ្យអង្គុយប្រុងប្រចាំ គ្នា ៤ គាប់រឹមិនស្លាប់ទៀត ៗ
នាយដាំឆ្លើយថាអ្នកកុំកាប់ ខ្លួនខ្ញុំមិនស្លាប់កុំខំធ្វៀត
សូមឲ្យទៅទូលព្រះភវនាថ យ៉ាងយ៉ាតមកគាប់ទើបក្សិណក្ស័យ ៗ
អាមាត្យព្រួហើយរត់ប្រញាប់ បានឆាប់បរចូលរាជក្រុងក្រៃ
ដល់ហើយនូនក្រាលក្រាបលើកដៃ ថាសូមបក្រៃមានបេស្តា ៗ
ទូលបង្គំសម្លាប់នាយដាំនោះ វានៅតែរស់ទេក្សត្រា
បើមកឲ្យទ្រង់កាត់សិរសា ទើបបានដីវាក្សិណក្ស័យ ៗ
ម៉ាកប៉ាយុងកៃវត្ថុថារស់នៅ ទ្រង់យាងចុះទៅទាញខាន់ជ័យ
ទៅតាមពេជ្ឈឃាតមិនមានភ័យ បានចូលក្នុងព្រៃជួបបំណង ៗ
ដល់ហើយនាយដាំញញឹមព្រាយ និយាយឆ្លើយហាក់អរកន្លង
ថាវៃហលោកឪរូបឥតហ្មង កូនជួយប្រើនផងដល់ក្សត្រា ៗ
ពេលនេះខ្លួនកូនកើតមានទោស ឆ្លើយចុះសូមទ្រង់កាត់សិរសា

ស្តេចឮដូច្នោះមិនមេត្តា　　　កាប់សូន្យជីវ៉ានាយជាំទៅ ។
នាយជាំបានកើតជាខ្មោចជាក់　　　ទ្រង់លក្ខណ៍ដែលកាប់ជាប់ទិតនៅ
នាយជាំជាខ្មោចក្នុងព្រៃជ្រៅ　　　តែងទៅរក្សាបុប្ផាស្រី ។
ឆោមយង់សម្លាប់នាយជាំហើយ　　　គ្រាណាត្រើយវិលចូលក្នុងបុរី
នៅសុខសប្បាយគ្មានទុក្ខអ្វី　　　យើងស្ដីឧបាដទី ១ វិញ ។
តូបចិត្តនឹងស្តេចមានមហេសី　　　បុប្ផានោះនៅកើតទុក្ខមេញ
ថ្វាយកូនស្មានថាធំពោរពេញ　　　ឥឡូវតួបវិញជាចុងគេ ។
បើច្នោះយើងគិតទៅទូលក្សត្រ　　　ពីរឿងវិបត្តិស្រស់មាសមេ
ថាយកនាយជាំមកគ្នាទគ្នេ　　　រិះរេសារសងសុទ្ធស្វាមី ។
បុប្ផាសុខនយកនាយជាំ　　　ប្រចាំស្រឡាញ់គ្នាឥតបី
គ្មានបានសាកសួរពីរឿងអ្វី　　　ឮតែហៅប្ដីក្នុងប្រាសាទ ។
គិតហើយលីលាដើរត្របទៅ　　　សំដៅដំណាក់ព្រះឆោមស្អាត
ទៅដល់ក្រាបទូលយ៉ាងដល់ខ្នាត　　　សង្វាតដូចមានខាងដើមឃ្លា ។
ទូលថាបុប្ផាសុខនស្រី　　　យកប្ដីនាយជាំប្រាកដជា
បីថ្ងៃខ្ញុំឃើញដេកឱបគ្នា　　　ទូញយំកុំព្រាឥតសង្ស័យ ។
ម៉ាកប៉ាយុងកែវឮដូច្នោះ　　　ទ្រង់គិតបំពោះពីស្រីថ្ងៃ
កាលនៅរក្សានាងគ្មានប្ដី　　　ព្រាត់អញយូរក្រៃប្រាកដហើយ ។
វាបាននាយជាំយកទៅនៅ　　　ស្រឡាញ់គ្នាគួរនោះមែនហើយ
មេនេះពិតជាបានគ្នាហើយ　　　គ្រាណាត្រើយទ្រង់ហៅនាយសេនីយ៍ ។

បងឯងចូរទៅចាប់ប្អូន សុខនេះណាស្រស់ប្រិមប្រិយ៍
ចាប់យកសម្លាប់កុំប្រណី កុំនាំមកអីក្នុងដំណាក់ ៗ
យកវាសម្លាប់ចោលក្នុងព្រៃ ទុកវាធ្វើអ្វីនាំកើតអាក់
សម្លាប់វាទៅឲ្យដឹងដាក់ ទំលាក់ក្នុងជ្រោះកុំមេត្តា ៗ
សេនីយឮហើយរត់ត្រសង ប្រឹនគ្នាកន្លងដល់កញ្ញា
ចាប់ក្ដាមទះតប់សត្វមំសា នាងមិនដឹងការណ៍ទេស្រស់ស្រី ៗ
ភ័យញ័រអស់កាយសួរប្រញាប់ ថាបងឯងចាប់មានទោសអ្វី
ចូរប្រាប់ឲ្យឆាប់ដល់ខ្លួនស្រី ឬមួយចក្រីប្រាប់យ៉ាងណា ៗ
ពេជ្ឈឃាតឮហើយឆ្លើយទៅវិញ ដ្បិតព្រះចក្រីប្រើខ្ញុំថា
ឲ្យនាំចាប់ចងទៅព្រឹក្សា សម្លាប់ធិតាឥតសង្ស័យ ៗ
លោកគ្មានប្រាប់រឿងដល់ខ្ញុំសោះ ទៅកុំស្រណោះគិតកិតភ័យ
ថាហើយសេនានាំចូលព្រៃ នាងសួរម្ដេចក្ដីមិនសារសង ៗ
នាំដើរទៅដល់ទីឋានស្ងាត់ លើកដាវឡើងថ្វាត់កាប់តែម្ដង
នាយដាំដាវខ្ចាចនៅក្រោយខ្នង បំបាំងនួនល្អងយកទៅបាត់ ៗ
សេនីយកាប់ដីមិនឃើញសោះ កាប់ត្រូវដីសោះដោយប្រយ័ត្ន
ស្រាប់តែព្រះនាងទៅណាបាត់ ក៏ចាត់ឲ្យឯងកើតមានហ្ន ៗ
សេនីយក៏នាំគ្នាយាត្រា ចូលក្នុងសេមាដើរត្រសង
ទ្រង់ទូលទោមឆាយក្សត្រច្បាស់ច្បង ស្ដេចអរកន្លងទឹងមាសស្ងួន ៗ
ត្រេកអរទឹងនាងស្លាប់ទៅហើយ ត្រាណាត្រើយពុំស្បើយឃើញបាត់ខ្លួន

ស្ទេះសិនថ្លែងពីស្រីទំមន្ទួន　យកស្ងួនទៅដាក់លើសាលា ៗ
ដាក់នាងដូចដើមកន្ទ្រង់ចាស់　នាយដាំយល់ច្បាស់ក្នុងចិន្តា
ដាក់នាងឲ្យនៅតាមធម្មតា　ស្ទេះទៀតហើយណាគ្រានេះម្តង ៗ
ថ្លែងពីផ្កានារីស្រី　ព្រលប៊ីជាអគ្គក្សត្រប្រុសច្បង
សម្រាប់ប្អូនស្រីសុខុន　នឹងនាយដាំផងសូន្យជីវិត ៗ
នាងក្តៅក្នុងកាយញ័រអស់ប្រាណ　ក្តៅទ្រង់ក្សត្រក្សាន្តស្តេចមិនគិត
សម្លាប់ព្រះនាងស្រីស់វរមិត្រ　មិនគិតនាយដាំជួយទោសា ៗ
ណ្ហើយចុះអញទុកស្តេចធ្វើអី　ធ្វើប្តីមិនសមក្នុងសេមា
អញក្មេងជាប្រុសឲ្យដឹងការ　សម្លាប់កស្តាចោលទៅចុះ ៗ
គិតហើយស្ទៀកពាក់រូបយ៉ាងសម　ពាក់មួកយ៉ាងហំទៅជាប្រុស
ក្មេងកាយរូបហើយស្រីចរចុះ　កាន់ដាវដាប់ស្មោះទឹងហត្ថា ៗ
ខំរត់ម្នាក់ឯងក្នុងព្រៃកព្រៃ　សំដៅចូលវៃក្នុងរដ្ឋា
បានដូចបំណងនៃកញ្ញា　ស្ទុះធ្វាដើររកប្រាសាទបាន ៗ
នាងស្ទុះឃើញក្ស័ត្រព្រះស្វាមី　ស្រ្តីស្ទុះកាប់ស្តេចកល្យាណ
៖បាកដទី ១ ស្ទុះចាប់បាន　បំណានបងដាប់នារីស្រី ៗ
ដេរថាហឹងឯងចិត្តកោងកាច　កំណាចហ៊ានមកកាប់ចក្រី
ហឹងឯងដឹងទេក្សត្រផែនដី　មុខហឹងនឹងក្ស័យសូន្យជីវិត ៗ
នាងឆ្លើយថាខ្ញុំមិនខ្លាចស្លាប់　បានជាដេញកាប់ព្រះធោមសិទ្ធ
ព្រោះតែសម្លាប់នាយដាំពិត　នឹងវៃកវររមិត្រជាម្ចាស់បង ៗ

ម៉ាកប៉ាយុវកែវបង្អួរក្លាម ហងកុំទាក់ទាមនាំសៅហ្មង
ពេជ្ឈឃាតបូរអានាំទូនល្អង ហើយបង់សម្លាប់កុំមេត្តា ៗ
ពេជ្ឈឃាតភ្ញុះហើយលោតទាត់ប៉ាង នាងអុកក្តិតតាំងបងហាត្ន
នាំក្សេតបរបួលក្នុងរេខ្គា ដាក់នាងជីតាកន្ទេងដើម ៗ
ជាទីសម្លាប់ជាប្រក្រតី ដាក់ស្រីអង្គុយស្រស់មាសផ្ទើម
ពេជ្ឈឃាតសំដាវយ៉ាងសម្បើម ខ្មោចមកដណ្តើមយកទៅទៀត ៗ
នាយដាំបានយកនាងផ្កា ចូលក្នុងព្រៃក្រាំខ្ពស់ទ្រៀត
ឲ្យនៅជាមួយស្រស់នាងនាថ ខ្ទឹឃ្មាតទុកដាក់ក្នុងសាលា ៗ
ថ្ងៃពីពេជ្ឈឃាតយារដាវកាប់ ត្រូវដីព្រុជាប់ខ្លួនដួលដា
អាមួយវាឃើញស្រែកអីយ៉ា អាណាកាប់ដីដូចមុនហើយ ៗ
ពេជ្ឈឃាតទាំងឡាយពេញហៅធ្វល់ ពិផលក្នុងចិត្តពិមានស្បើយ
កាប់ត្រូវតែដីពិតជាត្រើយ ឯងកាប់ទៅហើយត្រូវដីពិត ៗ
ដូច្នេះនាំគ្នាទូលក្សត្រា ថានាងជីតាសូន្យជីវិត
ស្លាប់នៅក្នុងព្រៃស្រស់វិមិត្រ យើងទូលខុសពិភតែដូចត្រូវ ៗ
អាមាត្យចូលទូលវរក្សត្រា តាមពាក្យមុសាគិតតាមផ្លូវ
ស្តេចក៏ត្រេកអរទើងពាលពៅ ស្លាប់ទៅក៏ល្អប្រសើរណាស់ ៗ
ថ្ងៃពីឧបាដលោកទី ២ ជាឪរ៉ាវីប្រាកដច្បាស់
ព្រោះដម្រិតតែកូនស្លាប់ស្រឡះ គឺនាយដាំច្បាស់សូន្យជីវិត ៗ
លោកត្រូវជាឪក្មេកនាយដាំ កើតទុកប្រចាំមកញាំញី

ផ្ចិតកូនចាំងអស់នៅក្នុងទី ខ្លះសូន្យជីវិតក្ស័យ ៗ
បើព្រោះអញហ៊ានរៀបសេនា ប្រុងប្រៀបការយារក្រុងមានភ័យ
ទើបកេណ្ឌសេនាបានច្រើនក្រៃ បង្ហាត់កាលថ្ងៃក្នុងបន្ទាយ ៗ
ដើរគោកដើរទឹកសន្ធឹកក្រៃ ក្រាបលួនពេញផ្ទៃយ៉ាងពណ្ណរាយ
អឹងកងក្រែសកហោពេញបន្ទាយ និយាយឧបរាជទី ១ នោះ ៗ
រាជឹងឧបរាជលោកទី ២ កេណ្ឌពលម៉ឺន ១ ដាក់បំពោះ
គិតឡើងទៅទូលព្រះទ្រង់យស ពីព្រោះគំនិតរាគិតថា ៗ
ពីព្រោះឧបរាជជាទី ២ ខឹងនឹងភូមីអង្គក្សត្រា
ព្រោះផ្ចិតសម្លាប់កូនប្រសារ គិតក្បត់ក្សត្រាយកផែនដី ៗ
គិតហើយឧបរាជទី ១ នោះ ដើរឡើងចំពោះប្រាសាទទ្វី
ដល់ហើយក្រាបទូលទៅចក្រី ដោយនៃសាវសង្ក្រាបទូលថា ៗ
បង្គំថាសូមព្រះអង្គជ្រាប ទូវភាពដំណើរនៃសេនា
ឧបរាជទី ២ ចិត្តហានក្លា នាំពលសេនាប៉ុនក្រុងក្រៃ ៗ
ផ្ចិតរៀបទ័ពច្រើនក្នុងបន្ទាយ ហោសើចសប្បាយតែកាលថ្ងៃ
ហេតុនេះសូមទ្រង់កុំសង្ស័យ ក្រែងលោមានភ័យទៅថ្ងៃមុខ ៗ
ម៉ាក់ប៉ាយុងកែវត្តដូច្នោះ ធោមស្រស់មានភក្ត្រទ្រង់កើតទុក្ខ
ទើបស្ដេចទៅភ្លាមដោយតាលមុខ ថាសូមបមកតរៀបសេនា ៗ
ចូលទៅលោមព័ទ្ធចាប់ឧបរាជ ទី២អង្គអាចចិត្តហានក្លា
ចាប់ហើយសូមកាត់តែសីរសា យកចូលសោមាឲ្យផងដាន ៗ

នាយដាំទាត់ធាក់មិនមេត្តា　ដេរថាអាចោរក្បត់ចមចៅ
អាឯងប៉ុណ្ណេះលែងឃើញនុ　អាផ្ដាំគ្នាទៅវ៉ៃអាស្វា ៗ
ដឹងទេអាមនុស្សក្បត់ផែនដី　មិនរស់យូរនៅក្នុងសេមា
មនុស្សមើលមិនឃើញមានទេវតា　បរាមុខអាឲ្យក្ស័យប្រាណ ៗ
រឿងមុនអាឯងមានកូនប្រុស　ព្រះចៅទ្រង់យសស្រស់កល្យាណ
ឲ្យអញធ្វើធំក្នុងរាជស្ថាន　អាឯងបិត្តហ៊ានហៅកូនមក ៗ
ឲ្យចូលតបុទ្ធិបំពង់ទឹងអញ　អាចាញ់តែទៅគិតលៃលក
ធ្វើកលចាក់អញដោយរិះរក　អញទាត់ពន្ធកអាស្លាប់បាត់ ៗ
ឥឡូវម្ដងនេះអាស្លាប់ហើយ　មិនទុកអាឡើងចៃក្ដាត់
ថាះហើយនាយដាំទាញដាវកាត់　បួនប្រាំកំណាត់តាំងពីរនាក់ ៗ
ស្លាប់នៅក្នុងព្រៃអរសោចកើត　ឥតស្រណោះទេអាអប្បលក្ខ
នាយដាំកាប់ចោលហើយទាត់ធាក់,　ដើរវិលចូលដាក់ក្នុងភាព ៗ
ហើយក៏វិលចូលក្នុងប្រាសាទ　នុបរ័ស្អាតស្រស់ពុំរា
ស្ដេចក៏បានសុខគ្មានវេទនា　សប្បាយមហិមាក្នុងសេមា ៗ
រាស្ត្រនៅក្នុងរដ្ឋទាំងប្រុសស្រី　បានសប្បាយក្រៃទឹងក្សត្រា
មិនមានកើតហ្វូងសោះឡើយណា　នៅក្នុងរដ្ឋាបុរីរម្យ ៗ
អង្ករទឹងស្រូវមានពេញពាស　ពួកក្រស្ដសប្បាយមកជួបជុំ
រីករាយទាំងអស់យ៉ាងសមរម្យ　នៅក្នុងសេមាបុររដ្ឋ ៗ
ថ្ងៃពឹងខ្មោចលោកឧបាជ　ទី១អំណាចដោយអំណាត់

ស្លាប់ទៅជាខ្មោចយ៉ាងប្រាកដ វាកត់ចងពៀរនឹងនាយដាំ ៗ
ខ្មោចដើរមកដល់ផ្ទះវ៉ារី ស្គាល់ច្បាស់នារីដោយចងចាំ
ពិតជាព្រៃពន្ធលោកនាយដាំ វាបានចំណាំជាយូរហើយ ៗ
ទើបវាបញ្ចូលចិត្តស្រស់ស្រី រកចៃឲ្យប្ដីស្រីត្រាណាត្រើយ
ឲ្យនាងរកចៃពុកន្ដើយ រកហើយមុខតែនាយដាំនោះ ៗ
នឹងសូន្យជីវិតពិតប្រាកដ ដ្បិតផ្កាឈូករ័តន៍នៅចំពោះ
លើក្បាលនាយដាំទើបបានរស់ ខ្មោចនោះបញ្ចូលចិត្តស្រីពៅ ៗ
វ៉ារីថ្ងៃនោះនាងអផ្សុក គលិយុគនឹកប្ដីមិនចង់នៅ
ទើបហៅនាយដាំស្រស់ស្រនើ ថាលោកចូលមកខ្ញុំរកចៃ ៗ
នាយដាំទុកក្បាលឲ្យស្រីរក ពេលកស្នេហាឥតសង្ស័យ
នាងហូតផ្កាចេញស្ងួនថាចៃ អំពីក្បាលប្ដីស្រីមាសមេ ៗ
ផ្កាឈូកដែលអគ្គគាត់សី ប្រស់រស់ទៅខ្ទីដោយរិះរេ
ស្រាប់តែនាងដកគ្មានដឹងទេ នាយដាំនោះប្រែរលាយបាត់ ៗ
នាងយំដោយនាងមិនដឹងប្ដី ស្រាប់តែរកប្ដីរូបសូន្យស្ងាត់
បោកកាយតោមឆាយយំពេកក្ដាត់ នាងគិតវិបត្តិក្នុងប្រាសាទ ៗ
ថ្ងៃពីនាយដាំទៅជាខ្មោច គាសោចរូបកាយទៅយ៉ាងស្ងាត់
ថៃរទៅខាងណោះខ្មោចឧបកដ ទី១អង្គ អាចពិតដូចប៉ង ៗ
នាយដាំតតាំងច្បាំងគ្នានី ខ្មោច ៗ តាំងពីរនោះជាមួង
ឧបកដទី១ចំកន្ទុង ត្បាច្បងបួលច្បាំងឥតសង្ស័យ ៗ

លោតឆាក់លោតទាត់ជាមួយគ្នា ខ្ទោចៗដូចគ្នាចំបាំងក្រែក
ផ្អើលពួកយម្ពបាលបាស់ជើងដៃ, ភិតភ័យឃើញគេច្បាំងនឹងគ្នា ៗ
ទើបរត់ទៅទូលលោកយមរាជ ដែលចាំកត់ហេតុរឿងនានា
យម្ពបាលដល់ហើយឱនវន្ទា ក្រាបទូលពណ៌នាថ្លែងសេចក្តី ៗ
បពិត្រព្រះគុណមានខ្មោចមនុស្ស វាឈ្លោះច្បាំងគ្នាត្រង់នោះខ្មី
យមរាជឮហើយជ្រើសសេនីយ ទៅវៃចាប់យកទាំងពីរប្រាណ ៗ
យមរាជសាកសួរពាក្យសេចក្តី នាយដាំឆ្លើយវៃទាំងប៉ុន្មាន
ដូចមានដើមឃ្មាដល់អ្នកអាន ចូរស្តាប់ឲ្យបានរឿងលោកសួរ ៗ
លោកក៏ឃើញទោសនាយដាំនោះ ដួយជាតិចំពោះពិតជាគួរ
ហើយឲ្យទៅកើតមិនជាជួ យ៉ាងគួរកុងផ្លែប្រែពន្ធវិញ ៗ
ឧបរាជទី១ចុះនរក ដេកតែក្ងក់កក់កើតទុក្ខម្នេញ
ជ្រិតខ្លួនក្បត់ជាតិរឹងម្ចះម្ចិញ រឿងនេះត្រង់ព្រេញតាមសត្រា ៗ
ភក្តុមាស-ពុំលោកបណ្ឌិត បានគិតជាយូរហើយលោកចារ
រឿងជូនដល់ជាតិខេមរា មើលតាមបញ្ញាគ្រាន់កំសាន្ត ៗ
ឯវំ ហេតុ សូមបែងចប់ ដោយមិនប្រែសប់យ៉ាងចំណាន
អ្នកប្រាជ្ញកាព្យាឃ្លោងទាំងប៉ុន្មាន បើអានឃើញខុសសូមមេត្តា ៗ
បញ្ចប់សេចក្តីប៉ុណ្ណេះហើយ ឱ! បងប្អូនអើយទុកជាការ
មាស-ពុំបណ្ឌិតបានបែងចារិក ទិដ្ឋកាថាចប់ប៉ុណ្ណឹងហោង ៗ

ចប់រឿងម៉ាកប៉ាយុងកែរតែប៉ុណ្ណោះ

១៧-	រឿងហិបហោះ	ថ្លៃ	៨រ០០
១៨-	សរសេរតាមសូត្រ ពន្យល់	”	២០រ០០
១៩-	ប្រជុំសិក្ខាបទក្នុងបាតិមោក្ខ	”	១០រ០០
២០-	វេយ្យាករណ៍បទីប	”	—
២១-	ប្រស្នាកថាយនូបត្ថម្ភកៈ ទី ២	”	២០រ០០
២២-	ច្បាប់វដ្ដធម្មន្ទញ	”	១០រ០០
២៣-	ដ័រណាកថា	”	២រ០០
២៤-	អនុពុទ្ធប្រវត្តិ	”	២២រ០០
២៥-	ទុល្លភធម៌	”	៧រ០០
២៦-	រឿងម៉ាកប៉ាយុនកែវ ទី ១ – ២ – ៣	”	៩រ០០
២៧-	អន្តរធានកថា	”	១០រ០០
២៨-	សំយោគវិធាន	”	១៣រ០០
២៩-	៣ ភាសា ខ្មែរ-ចិន-យួន ទី ១	”	
៣០-	រឿងបុទ្ធវង្ស ទី ១	”	៨រ០០
៣១-	រឿងលិនថោង	”	
៣២-	រឿងវរនេត្រវរនុជ ទី ១	”	១០រ០០
៣៣-	រឿងសុវណ្ណហង្ស	”	
៣៤-	អរិយមគ្គាធិប្បាយ	”	

រោងពុម្ព ម៉ង-វ៉ើ
លេ១៨៣ ផ្លូវហេស៊ុញី
ភ្នំពេញ